

(13)
ABD VE TÜRKİYE ÖRNEKLERİ İLE SİYASAL ALANDA ÖTEKİLİK
Taylan MARAL*

ÖZET

Siyaset kurumunun toplumu yönetmek adına her türlü kavramı, kuralı ve sistemi kendine göre şekillendirip kullandığı ve bunu yaparken de en çok medya organlarından faydalandığı bir gerçektir. Bireysel ayrımcılıktan toplumsal ayrımcılığa uzanan “ötekilik” kavramı, kendi içerisinde çeşitli şekillerde incelenebilmektedir. Genellikle etnik kökeni kullanan siyasiler, kendi çoğunluklarını oluşturarak hedef aldıkları kesime ya da gruba karşı bazen dolaylı bazen de dolaysız ayrımcılık söylemlerini kullanırlar. Özgürlükler ülkesi olarak bilinen Amerika Birleşik Devletlerinde yıllarca süren zenci – beyaz ayrımının günümüzde halen devam ettiği, Barack Hüseyin Obama’nın Amerika Birleşik Devletleri Başkan adayı olmasıyla tekrar kendini göstermiş oldu.

Ülkemizdeyse farklı bir durum siyaset sahnemizde Barış ve Demokrasi Partisi adıyla yer alan partinin tutum ve davranışları ile gözlemlenmektedir. Bu farklılık, sürekli olarak bir bütünün içerisinde kültürel zenginlik olmak istemeyen ancak ayrılıkçı terör örgütü ile hareket ederek bölünme istekleriyle bilinmektedir. Bu çalışmada ötekiliğin tanımı, işlevleri, Amerika Birleşik Devletleri ve Türkiye’deki siyasilerin söylemleriyle siyaset alanında ötekiliğin nasıl kullanıldığı örneklerle incelenmektedir.

Anahtar Kelimeler: ABD, Ötekilik, Siyaset, Türkiye.

ABSTRACT

It is commonly known that the institution of politics uses every kind of concepts, rules and systems, for its own sake for governing society. While doing this, it especially uses mass media. The term of “otherness” individual discrimination to social discrimination can be analyzed in different form. The politicians using the ethnic origins sometimes directly or generally indirectly use the discrimination concepts against portion of the groups that they target. With the presidential nomination of Barack Hussain Obama the White&Black discrimination has arised at The State which is commonly known as the land of freedoms.

But in our country a different case is observed on the attitude of Party of Peace and Democracy. The difference for this case is known for refusing to be part of unity as cultural richness but acting in accordance with the separatist terrorist activity. In this study the definition and functions of otherness in Turkey and the States will be analyzed on the cases of politicians.

Keywords: USA, Otherness, Politics, Turkey

Giriş

Ülkemiz, içinde çok çeşitli etnik ve kültürel kimlikleri, dini ve mezhepsel grupları barındıran tam anlamıyla bir kültür çeşitliliğidir. Ve bu çok kültürlü yapısından kaynaklanan avantajları ve dezavantajları bulunmaktadır. Türkiye'nin de artık çağdaş dünyada olduğu gibi çok kültürlülükle birlikte hiçbir gruba veya kültüre "ötekilik" oluşturmadan, aynı zamanda da üniter yapıyı koruyan ve tüm bu gruplar arasında ayrılıkçılık oluşturmayan siyaset benimsemesi gerekmektedir.

Sadece ülkemizde değil, tüm dünya ülkelerinde, bir arada yaşamanın getirebileceği riskleri de göz ardı etmeden, tüm kimliklerin birbirleri ile arasındaki iletişimi ve bu kimliklerin devletle olan ilişkilerini düzenleyen siyaset kurumunun her söyleminde bunu düşünerek hareket etmesi gerekmektedir.

Psikoloji, edebiyat, felsefe ve daha birçok sosyal bilimler alanında 'öteki' kavramı değerlendirilmiş, farklı şekillerde ele alınmıştır. Her ne kadar farklı şekillerde ele alınsa da 'öteki' kavramı, 'bizim dışımızda olan' noktasında birleşmektedir. Siyaset kurumunda 'ötekilik' daha çok ırkçılık üzerine ele alınmıştır. Siyasilerin söylemleri de daha çok bu mecrada şekillenmiştir. Birleştirici siyaset söylemlerinin altında, aslında hep bir 'öteki'leştirme vardır.

Bu çalışmada, Amerika Birleşik Devletleri'nin Başkanlık seçimleri ile Türkiye'nin siyasi liderlerinin ve siyasi figürlerinin özellikle seçim dönemlerinde kitleleri hedef alan, kutuplaştırıcı ve "ötekileştirici" söylemleri ele alınarak, aslında bir bütünü yönetmek isteyenlerin, diğerlerini nasıl "ötekileştirdikleri" örneklerle anlatılmaya çalışılmıştır.

1. ÖTEKİLİK KAVRAMI VE YAPISAL ÖZELLİKLERİ

Öteki kavramı bizden olmayan veya mevcut kültürün içinde dışlanmış olan şeklinde tanımlanmaktadır(<http://tdkterim.gov.tr/bts>). Bu tanım doğal olarak ötekine bazı özellikler atfeder. Çünkü bir kimseyi veya grubu dışlamak psikolojik olarak bazı tatminkâr sebeplere dayanmalıdır. Bu nedenle öteki olanın en öne çıkan özelliği düzen bozucu olarak görülmektedir. Toplum, düzen arayışının bir sonucu olarak, ortak uzlaşıyla oluşmuştur. Toplumda var olan düzenin bozulmaması için dıştan gelecek etki ve katılımlara önyargıyla bakılır.

Toplumlar, iç çatışma ve sorunları çözerken ötekinin yani bir dış düşman veya bozguncunun varlığından yararlanırlar. Birlik, beraberlik ve toplumsal özellikler ön plana çıkartılarak, "öteki"nin tehlikesine karşı önlem alınmış olur. Homojen bir kütle olarak tanımlanan öteki, toplumun düşmanı ilan edilir. Ve toplum tarafından oluşturulmuş önyargılarla öteki olanın bizden biriyle ilişkide bulunması engellenmeye çalışılır. Olumsuz sıfatlar ve yargılarla ötekileştirilenlerin topluma katılabilmek için tek çaresi hâkim kültüre uyum sağlamak olmaktadır. Sonucunda çatışma devam ediyorsa uyum gerçekleşmemiş demektir(Özçalık, 2008).

Günter Frankber öteki'yi tanımlarken: "Başka bir ülkede doğmuş olan, sonradan gelen, devlete yabancı, vatansız, konuk, ait olmayan, mülteci ya da turisttir" şeklinde ifade etmektedir. Bu tanım birçok yönden yetersizdir. Çünkü erkeklerin gözünde ötekileşen kadınlar, zenginin gözünde ötekileşen yoksullar, batının gözünde ötekileşen doğulular gibi pek çok grubu dışlamıştır. Bu da ötekinin sınırsızlığını göstermektedir(Özçalık, 2008).

1.1. Öteki'nin Özellikleri

Öteki, içimizdeki biz ya da ben kavramından türetildiğinden, öteki'ye yönelttiğimiz tüm tespitler bizde olanın tersi ya da bizde olmamasını istediğimiz şeylerdir. Bunun sonucunda da tüm bu özellikler oluşturduğumuz öteki'nin üzerine yapışan birer özellik olarak kalmaktadır. Toplumların oluşmasında düzen arayışı temel önemde olduğundan, o toplumu oluşturan bireylerin mevcut düzenin devamı içinde kendiliğinden kabul edilmiş rızaları vardır. Mevcut düzen bir uzlaşmanın sonucu olduğundan, koşullarda bir değişme olmadığında temel ihtiyaç olan düzen de devam edecektir. Böylece iki temel bileşenden söz etmek mümkün olur. Birincisi düzeni oluşturan öğeler bütünü (yasalar, gelenekler, kültür vs.), diğeri ise bu öğeler bütününe itirazı olmayan ve onu temelden sarsacak girişimlerde bulunmayacak ya da riski az olan bir kitledir(Özçalık, 2008).

“Biz” açısından “öteki”yi tanımlayan en önemli özellik düzen bozma potansiyelidir. Buradaki “biz” ne kadar düzene sahip çıkan sistemin devamını sağlayarsak, sistemin karşısında olan, işleyişini bozmak isteyen herkes ve her şey “biz”im için “öteki” konumunda olacaktır.

Almanya'da Hıristiyan Demokrat Parti'nin(CDU) Meclis Grup Başkanı Friedrich Merz'e göre, Alman kültürü azınlıktaki “düzen bozan”lar yani göçmenler tarafından tehdit edilmektedir. Merz, yabancıların topluma uyum sağlayabilmesi için mutlaka Alman ‘öncü kültürü’nü (Leitkultur) benimsemeleri gerektiğini söylemiştir(<http://hurarsiv.hurriyet.com.tr/goster/ShowNew.aspx?id=-201953>).

Ötekiliğin oluşturulma sürecinde önyargı'nın payı büyüktür. Önyargı, kişilerin kategorileştirme ihtiyaçlarının bir sonucudur. Schnapper'e göre kategorileştirme, bilinmezi bilinen kılarak bireyin gündelik yaşantıyı yönlendirmesini, nesnelere ve deneyimleri tanımasını sağlar(Özçalık, 2008). Ancak böyle olduğunda gayet normal olarak görünen kategorileştirme, değerleştirme-değersizleştirmeye dönüşerek genellemeyle sonuçlanır. Oluşan genellemeler kişilerde ve toplumlarda ön yargılara yol açar. Kendiliğinden ötekiliğe mahkûm edilen “öteki” ise artık bir düşman, yıkıcı, medeni olmayan ve kısaca düzen bozandır.

1.2. Ötekileşme Sürecinde İrkçılık

İrkçı yaklaşım, “ötekileştirme” sürecinin en uç noktasını oluşturur. “Öteki” bu ırkçı yaklaşımla birlikte kimi zaman yok edilmeye çalışılır, kimi zaman da aşağılanmaya maruz kalır(Özçalık, 2008).

İrkçı yaklaşımlarla mücadele edebilmenin tek yolu, ırkçılığı en iyi şekilde analiz edebilmektir. Bu nedenle günümüzde uygulanan ırkçılığı, yirminci yüzyıl ırkçılığından ayırmak gerekir. Günümüzde ötekileştirilenlere en çarpıcı örnek göçmenlerdir. Ve göçmenler mevcut kapitalist sistemlerin vazgeçilmez insan güçlerini oluştururlar. Bu nedenle yok edilmek yerine kendilerine verilen işleri verilen ücret karşılığında yapmak zorunda bırakılmışlardır. Yeni ırkçılık adı verilen bu yaklaşımı Etienne Balibar şöyle tanımlar;

“Yeni ırkçılık, “sömürgelikten kurtuluş” çağına, eski sömürgelerle eski metropoller arasındaki nüfus hareketlerinin tersine çevrilmesi, insanlığın tek bir siyasal alan içinde parçalanış çağına ait bir ırkçılıktır. Bizde göç karmaşığını merkez alan günümüz ırkçılığı ideolojik olarak, Fransa dışında, özellikle de Anglosakson ülkelerde çoktan beridir gelişmiş olan bir “ırksız ırkçılık” çerçevesi içinde yer alır. İlk bakışta bazı grup ya da halkların diğerlerine üstünlüğünü değil, “sadece” sınırların kaldırılmasının sakıncasını, hayat tarzının ve geleneklerin bağdaşmazlığını savunan

böyle bir ırkçılık, haklılıkla, farklı ırkçılık olarak adlandırılabilir” (Balibar, Wallerstein, 2000:30). Balibar’a göre artık ırkçıların savundukları herhangi bir ırkın üstünlüğü değil, kültürlerin uzlaşmazlığıdır. Balibar, ırk kavramının yanlışlaşmasının, yeni ırkçılara malzeme verdiğini ve artık ırkların hiyerarşisinden ziyade kültürlerin uzlaşmazlığına yöneldiklerini söylerken, günümüzde asıl tartışılması gerekenin temessül, uyum ve çok kültürlülük gibi konular olması gerektiğini savunur(Özçalık, 2008).

1.3. Temessül – Uyum

Temessül yani farklı kökenden gelen azınlıkları veya etnik grupları, bunların kültür birikimlerini, kimliklerini baskın doku ve yapı içinde eriterek yok etme çabası, “öteki”ne karşı yüzyıllardır bir önlem olarak benimsenmeye çalışıldı.

Temessül tek taraflı bir süreçken, uyum da karşılıklı etkileşim söz konusu olmaktadır(<http://www.tdk.gov.tr>). Uyum, kabul olduğundan temessülle aynı yerde olamazlar. Bu sistemlerde, uyum sağlayamayan ya da olması engellenen gruplar “öteki”leşirler, kabulün olduğu yerde çoğunluk olmayanın öğeleri artık çoğunluğun öğeleri olarak kabul edilir.

2. SİYASAL ALANDA ÖTEKİLİK SÖYLEMİ

Ayrımcılık en basit tanımıyla, herhangi bir kamu yararı ya da mantıklı bir gerekçe söz konusu olmaksızın, bir kişiye, benzer durum ve koşullardaki diğer kişilerden farklı ve eşit olmayan muamele yapılması anlamına gelir(Çelenk, 2009:211). Ayrımcılık, farklı şekillerde karşımıza çıkabilmektedir. Bu anlamda ayrımcılığı iki sınıfta inceleyebiliriz:

1- Doğrudan Ayrımcılık; Aşikâr bir şekilde, bir kişi, grup veya kesimi inanç, dil, din ya da etnik kökenine göre eşit olmayan muamele görmesi demektir.

2- Dolaylı Ayrımcılık; Fark edilmesi güç olan, imalar veya dolaylı ifade biçimleri aracılığıyla işleyen ya da bazen görünürde hiçbir problemlili durum oluşmamasına karşın, sonuçları bakımından belirli kesimleri ayrımcılığa maruz bırakan tutumlardır(Çelenk, 2009:221).

Siyasilerin özellikle seçim dönemlerinde sıkça kullandıkları propaganda yöntemlerinin başında ayrımcılık gelmektedir. Ötekileştirmenin içinde ele aldığımız ırkçılığın temelinde yine ayrımcılık yatmaktadır. Siyasiler söylemlerinde ötekileştirmeden, ırkçılıktan ve ayrımcılığın her türlüünden örnekler sergilemektedirler. Topluları kutuplaştırmanın, kışkırtmanın siyasal rant olarak görüldüğü ve maalesef başarıya ulaştığı –her zaman olmasa da- liderlerin söylemlerine kendi tabanlarının verdiği destekle de ölçülebilmektedir.

2.1. ABD Başkanlık Seçimleri (2008)

Amerika Birleşik Devletleri tarihinde çok önemli bir yere sahip olan 2008 başkanlık seçimleri, seçim kampanyalarının tekniği, adayları ve sonuçları bakımından dünya tarihine geçecek bir dönem olmuştur. Demokratların adayları, eski ABD Başkanlarından Bill Clinton’ın eşi Hillary Clinton ve bir “siyah” üstelik “Müslüman” olduğu iddia edilen Barack Hüseyin Obama idi. Bu seçimler Amerikan tarihinde ilk kez zenci Amerikalı başkan adayının, ilk kadın başkan adayı ile mücadelesine sahne oluyordu. Bu mücadele ırk, cinsiyet ve din odaklı olduğundan çok farklı bir boyuttaydı. Şimdiye kadar hep beyaz erkek adayların mücadelesine sahne olan

Amerikan başkanlık seçimlerine adaylık seçimlerini “siyah”, “erkek” ve adı “Hüseyin” olan Obama kazanarak büyük bir başarıya imza atmıştır.

Obama'nın başkanlık yarışındaki rakibi Cumhuriyetçi Parti'nin adayı John McCain olmuştu. McCain, seçim kampanyası boyunca aşırı sağcı-muhafazakâr bir strateji izlemiş ve kurmaylarını hem bu çizgiden insanlardan seçmişti. Bunlardan ilk akla gelense Sarah Palin'dir. Seçim kampanyaları boyunca McCain ve Palin, her fırsatta Obama aleyhine sert çıkışlarda bulunmuşlardır. “The New York Times” gazetesinde Obama ile 1969'da kurulan bağımsız bir komünist devrimci örgütün kurucularından biri olan Bill Ayers arasında bağlantı olduğunu iddia eden makale yayımlanmış, McCain konuşmalarında 11 Eylül saldırıları ve Müslüman kesim ile ilgili konulara yer vererek, kendisini dinlemeye gelenlere “Gerçek Obama kimdir?” siye soruyor, dinleyiciler de bir ağzdan “terörist” cevabını veriyorlardı(Devran, 2011:62).

Kampanyaya katılan kitleler “Öldürün onu”, “Hain”, “Obama'ya bir bomba” gibi sloganlar atıyordu. Cumhuriyetçi bir kadın kafası karışmış bir halde McCain'e, “Obama'ya güvenmiyorum; çünkü o bir Arap” dediğinde bütün bu yürütülen kampanyanın kitlelerin kafasını karıştırmada işe yaradığını kanıtladı(Devran, 2011:62).

2.2. Obama'ya Karikatürlü Irkçı Saldırıları

ABD'nin California eyaletinde, Başkan Barack Obama'yı maymuna benzeten bir fotoğraf tartışmaya neden oldu. Fotoğrafta, bir bebek şempanzenin yüzü fotomontaj tekniği ile değiştirilerek Obama'nın yüzü haline getirilmişti. Cumhuriyetçi Marilyn Davenport'un elektronik posta yoluyla yayılmasını sağladığı fotoğrafta ayrıca “Şimdi neden doğum sertifikası olmadığı anlaşılıyor” ifadesi de kullanılıyordu. Bu sözlerle Cumhuriyetçiler Obama'nın ABD'de dünyaya gelmediğine atıfta bulunuluyordu(<http://sabah.com.tr/Dunya/2011/04/19/obaya-irkci-saldiri>).

Ünlü medya patronu Rupert Murdoch'a ait tutucu çizgideki bulvar gazetesi New York Post'da yayınladığı bir karikatürle ortalığı karıştırmıştı. Connecticut eyaletinde insanlara saldırdığı için polislerce öldürülen bir şempanzeye gönderme yapılan karikatürün alt yazısında ateş eden polislerden biri diğerine, “Artık, ekonomiyi canlandırma paketini imzalaması için yeni birini bulmak zorundalar” diye söylüyordu. Bu ifade ile 787 milyar dolarlık ekonomiyi canlandırma paketini imzalayan Obama'ya gönderme yapılıyordu(<http://www.kalemlervekiliclar.com/forum/Thread-ABD-yi-karistiran-karikatur>).

3. TÜRKİYE'DE ETNİK KÖKENE YÖNELİK SİYASET

Ülkemizde de genellikle siyasiler etnik köken merkezli siyaset yapmayı tercih etmişlerdir. Bunu kimi zaman açık şekilde kimi zaman da gizli şekillerde yapmışlardır. Türkiye'nin bir kültür çeşitliliği olduğu düşünüldüğünde siyasilerinde bu farklılığı söylemlerinde “ayrıştırıcı” amaçla kullanmaları da kaçınılmaz olmuştur. Bunu yaparken bazıları ayrılmış olanı kendilerinin birleştirebileceğine vurgu yapmış, bazıları da zaten ayrı olduklarını ve birleşmek yerine tamamen ayrılmayı tercih ettiklerini dile getirmişlerdir.

3.1. Cumhurbaşkanı'nın Etnik Kökeni

Cumhurbaşkanı Abdullah Gül, 2008 yılı Kasım ayında Prof. Ahmet İnsel, Prof. Baskın Oran, Dr. Cengiz Aktar ve gazeteci-yazar Ali Bayramoğlu ve bir grup

aydının öncülüğünde başlatılan “Ermenilerden özür diliyorum” kampanyası hakkında “Türkiye’de özgür ve demokratik bir ortam yaşanıyor, canlı bir tartışma var. Bundan da memnuniyet duyarım” ifadesini kullanmıştı. Bunun üzerine CHP İzmir Milletvekili Canan Arıtman “Gül’ün bu kampanyayı desteklediği görülüyor. Gül cumhurun yani Türk milletinin Cumhurbaşkanlığı’nı yapsın, etnik kökeninin değil. Gül’ün anne tarafından etnik kökenini araştırın görürsünüz” diyerek, Cumhurbaşkanı’nın etnik kökeninin Ermeni olduğunu iddia etmiş ve yaptığı açıklamayı da buna bağlamıştı(http://tr.wikipedia.org/wiki/%C3%96z%C3%BCr_Diliyorum).

3.2. Etnik Unsurlarla Dolaylı Ayrımcılık

Başbakan Recep Tayyip Erdoğan, Kurban Bayramı’nın birinci gününde Bayrampaşa’daki İstanbul Emniyet Müdürlüğü Çevik Kuvvet Şube Müdürlüğü’ne gelerek, burada çevik kuvvet polisleriyle bayramlaştı ve birlikte öğle yemeği yedi. Yemeğin ardından bir konuşma yapan Erdoğan, güvenlik güçlerinin, askeriyle polisiyle Türkiye’nin içerde ve dışarıda teminatı olduğunu, yaptıkları mücadelenin her türlü takdirin üstünde bulunduğunu söyledi. Erdoğan, “Bu ülkede 36 etnik unsur var. Bu etnik unsurun, hepsi birdir, beraberdir, bütündür. Bunun da şemsiyesi Türkiye Cumhuriyeti vatandaşlığıdır. Bu vatandaşlık bilincinde el ele olacağız. Diğerleri bizim zenginliğimizdir” diyerek konuşmasını tamamladı(<http://hurarsiv.hurriyet.com.tr/goster/ShowNew.aspx?id=5707412>). Başbakan, birlik mesajı vermek için önce ayırmak gerektiği şeklinde bir yol izleyerek, Türkiye Cumhuriyeti vatandaşı olan halkın otuzaltı farklı etnik gruptan oluştuğu söylemini geliştirerek “dolaylı ayrımcılık” yapmıştır. Başbakan’ın bu sözlerine hemen herkesten tepki gelirken, en çok tepki ise milliyetçi kesimden gelmişti.

MHP Genel Başkan Vekili Oktay Vural, “Milletvekillerinin etnik köken esasına göre ayrılmadığını” belirttiği açıklamasında “Başbakan’ın etnik kökene göre siyaset anlayışı bölücülüğün değirmenine su taşımaktadır. Türkiye’imizde 36 etnik gurubun varlığını iddia eden Başbakan muhtemelen diğer kökenlere de aynı teklifi getirmesi beklenmelidir” dedi(<http://hurarsiv.hurriyet.com.tr/goster/ShowNew.aspx?id=6788999>).

3.3. Kendi Kendini Ötekileştirmek

Önceki yıllarda gösterdikleri tavır, davranış ve söylemler nedeni ile kapatılan ancak farklı isimlerle (HEP, ÖZEP, ÖZDEP, DEP, HADEP, DEHAP, DTP) tekrar açılan ve son olarak da Barış ve Demokrasi Partisi (BDP) adını alan parti mensuplarının kullandığı siyasi söylem stratejisi de yine “ötekilik” ve “ırk” temellidir. Kürt halkının haklarını savunduklarını dile getiren BDP’liler, kanaat önderleri olarak her zaman PKK terör örgütü elebaşı Abdullah Öcalan’ı göstermişlerdir. Kürt kökenli vatandaşların sürekli olarak öteki oldukları yönünde açıklamalarda bulunarak provoke etme yoluna giden BDP, her fırsatta federasyon talebini dile getirmiştir.

BDP Grup Başkan Vekili Bengi Yıldız, Batman’da yaptığı bir konuşmada Kürt ailelere çocuklarını askere göndermeme çağrısında bulundu. Yıldız, “Askere gitmemek bir haktır. Kendi çocuklarımızı öldürecekimize gider paşa paşa cezaevinde yatarız. Ulaştığınız herkese bunu söyleyin” dedi(<http://siyaset.milliyet.com.tr/bdp-li-bengi-yildiz-cocuklarinizi-askere-gondermeyin-cagrisi-yapti/siyaset/siyasetdetay/21.06.2010/1253505/default.htm>).

Diyarbakır’da 14 Temmuz 2011 tarihinde 850 delege ile toplanan Demokratik Toplum Kongresi’nin sonuç bildirgesini okuyan Aysel Tuğluk, ‘Demokratik Özerklik’

ilan ettiklerini duyurarak, “Halkımızın vicdanı olan aydın, yazar, STK temsilcileri ve Coğrafyamızda yaşayan herkesi, kendisini demokratik özerk Kürdistanlı olarak tanıtmaya davet ediyoruz” dedi(<http://hurarsiv.hurriyet.com.tr/goster/ShowNew.aspx?id=18258466>).

Demokratik Toplum Kongresinde BDP’yi temsil eden beş milletvekilinden biri olan Bengi Yıldız Taraf gazetesine yaptığı açıklamada ilan ettikleri bölgenin sınırlarının Sivas Koçgiri’ye kadar olan bölge olduğunu, Maraş’ın bir kısmı, Erzincan, Malatya, Elazığ, Erzurum, Van, Ağrı, Batman, Diyarbakır, Antep, Adıyaman ve Siirt’i kapsadığını kısaca Doğu ve Güneydoğu’nun tamamı olduğunu belirtmiştir.

Sert çıkışlarıyla da tanınan BDP milletvekili Leyla Zana’da, Mesud Barzani’ye yakınlığıyla bilinen Rudaw gazetesine yaptığı açıklamada; “İlk başlarda özerklik istedik ama artık özerklik yeterli gelmiyor” diyerek bağımsız devlet kurmak istediklerinin mesajını veriyordu. Türkiye’de hazırlıkları süren yeni anayasa çalışmalarına da değinen Zana, yapılacak düzenlemelerin “bireysel” olduğunu ancak Kürtlerin birey değil “ulus” olduğunun altını çizirken “ırk” temelli siyaset yaptıklarını da bir kez daha gösteriyordu(<http://www.haber7.com/haber/20111228/Leyla-Zana-Kurtlere-ozerklik-yetmez.php>).

SONUÇ

Birleştirme yerine ayrıştırma, uzlaşma yerine kutuplaştırma siyasal rantın bir arada tuttuğu politikaların başında gelmektedir. Seçmen kitlesine hitap edebilmek, aidiyet duygusunu harekete geçirmek için radikal çıkışlar yapmak medyada yer bulmanın en kolay ve etkili yoludur. Bu yolu da en iyi kullanan siyasetçiler kitleleri, toplulukları bazen de bir coğrafyayı ötekileştirmede hiçbir mahsur görmezler. Ağzlarından çıkabilecek bir kelimenin, taraftarları arasında nasıl bir infial uyandıracığına bakmadan, seçimi kazanmak veya daha ön planda olabilmek adına sonucunda da hedefledikleri gerek ekonomik gerekse manevi çıkarlara ulaşabilmektedirler.

Farklı kültürlere, cinsel kimliklere, siyasal fikirlere kapalı yönetimler dolayısıyla toplumlar Mussolini İtalya’sı, Hitler Almanya’sı ya da Lenin Rusya’sı döneminde kaldı dersek tamamen yanılmış oluruz. Belki o dönemdeki kadar sert yaptırımlar, toplu katliamlar uygulanmıyor olabilir ancak, günümüzün koşullarında bu uygulamalar yönetimler tarafından özellikle medyanın aktif kullanılmasıyla halkı “oyalama” ve “üretmeme” yaptırımları olarak karşımıza çıkmaktadır.

KAYNAKÇA

“ABD’yi Karıştıran Karikatür”, <http://www.kalemlervekiliclar.com/forum/Thread-ABD-yi-karistiran-karikatur>, 12 Nisan 2012)

Balibar, E. ve Wallerstein, I. (2000), Irk Ulus Sınıf, Belirsiz Kimlikler. N.ÖKTEN (çev.). İstanbul: Metis Yayınları (orijinal baskı tarihi 1990)

“BDP’li Bengi Yıldız, ‘Çocuklarınızı Askere Göndermeyin’ Çağrısı Yaptı”, <http://siyaset.milliyet.com.tr/bdp-li-bengi-yildiz-cocuklarinizi-askere-gondermeyin-cagrısı-yapti/siyaset/siyasetdetay/21.06.2010/1253505/default.htm>, 19 Nisan 2012

“Bizdeki Terör ETA ve IRA ile Karşılaştırılmaz”, <http://hurarsiv.hurriyet.com.tr/goster/ShowNew.aspx?id=5707412>, 27 Nisan 2012

Çelenk, S. (2009). Ayrımcılık ve Medya. B.Çaplı ve H.Tuncel (Ed.). Televizyon

Haberciliğinde Etik içinde. Ankara: Fersa Matbaacılık, 211-228.

Devran, Y. (Ed.). (2011). Seçim Kampanyalarında Geleneksel Medya, İnternet ve Sosyal Medyanın Kullanımı. İstanbul: Başlık Yayın Grubu.

“DTK Demokratik Özerklik İlan Etti”, <http://hurarsiv.hurriyet.com.tr/goster/ShowNew.aspx?id=18258466>, 11 Nisan 2012

“Goethe Okunmasa da Olur”, <http://hurarsiv.hurriyet.com.tr/goster/ShowNew.aspx?id=-201953>, 17 Nisan 2012

“Leyla Zana: Kürtlere Özerklik Yetmez”, <http://www.haber7.com/haber/20111228/Leyla-Zana-Kurtlere-ozerklik-yetmez.php>, 19 Nisan 2012

“MHP’li Vural: Başbakan, Bölücülüğün Değirmenine Su Taşıyor”, <http://hurarsiv.hurriyet.com.tr/goster/ShowNew.aspx?id=6788999>, 27 Nisan 2012

“Obama’ya İrkçi Saldırı”, <http://sabah.com.tr/Dunya/2011/04/19/obaya-irkci-saldiri>, 12 Nisan 2012

“Öteki”, <http://tdkterim.gov.tr/bts>, 25 Nisan 2012

Özçalık, S. (2008), “Ötekileşme ve İşlevleri”, <http://www.daplatform.com/images/otekilesme%20ve%20işlevleri.pdf>, 10 Nisan 2012

Özür Diliyorum. (t.y.)
http://tr.wikipedia.org/wiki/%C3%96z%C3%BCr_Diliyorum, 30 Nisan 2012